१५ सर्गः तस्येत्यादि। हे महाराज विभीषण हनूमतः क्षेमे कुशले
भ० सति सर्व्वएव वयं न मृताः मृङष्टीढ्येमं इगुङुर्म्मढीति कित्त्वा
द्गुणाभावः अत्राप्याशंसायां टीत्यन्ये एवमुक्तः पौलस्त्यो
विभीषणोजीवन्तं पवनात्मजं तं जाम्बवन्तं श्रावयामास श्रोर्ञ्य
न्तादङ् श्रुस्रुस्नुद्रुइत्यादिना खेरुतः पाक्षिकमित्वं घोञौञे
रिति प्रयोज्यस्य कर्म्मत्वं॥ १०३॥

आयिष्ट मारुतिस्तत्र तौ चाप्यहृषतां ततः। प्राहैष्टां
हिमवत्पृष्ठे सर्व्वौषधिगिरिं ततः॥१०४॥

ज०म० आयिष्टेत्यादि। तत्र पौलस्त्याहूतोमारुतिरायिष्ट आगत
वान् अयगतावाङ्पूर्व्वः ततोऽनन्तरं तौ जाम्बवद्विभीषणौ अहृ
षतां हृष्टवन्तौ हृषतुष्टौ पुषादिः ततस्तौ हृष्टौ हनूमन्तमिति
वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः प्राहैष्टां प्रहितवन्तौ सिचि वृद्धिः हिगतौ
हिमवत्पृष्ठे हिमवतः पृष्ठे सर्व्वौषधिगिरिं सर्व्वाओषधयोयस्मि
न्निति॥१०४॥

भ० आयिष्टेत्यादि। तत्र देशे पौलस्त्येनाहूतोमारुतिरांहिष्ट
आगतः अहिङ्गतौ आयिष्टेति पाठे अयङ् गतो ततोऽनन्तरं
तौ च जाम्बवद्विभीषणौ हर्षं प्रापतुः हृष्यञितुष्टौ पुषादिः तत
स्तौ हिमालयस्य पृष्ठभागे सर्व्वाओषधयोयत्र तं गिरिं प्राहैष्टां
प्रस्थापितवन्तौ हनूमन्तमित्युत्तरश्लोकेनान्वयः हिनवर्द्धने
गतौ॥१०४॥